

**REPUBLIKA HRVATSKA
VIJEĆE ZA VODNE USLUGE**

10000 Zagreb, Ul. grada Vukovara 220

KLASA: UP/I-034-01/17-01/1

URBROJ: 346-02-18-7

Zagreb, 4. siječnja 2018.

Na temelju članka 219.a stavak 1. podstavak 2. Zakona o vodama („Narodne novine“ br. 153/09, 63/11, 130/11, 56/13 i 14/14) u postupku nadzora zakonitosti Odluke o cijeni vodnih usluga isporučitelja vodnih usluga Komunalno d.o.o. Vrgorac od 31. prosinca 2016. koji je pokrenut po zahtjevu Grada Ploča, po punomoćniku Goranu Radoniću, odvjetniku iz Ploča, Trg Kralja Tomislava 22, datiranom 21.02.2017. a zaprimljenom 23.02.2017. Vijeće za vodne usluge u drugom sazivu na svojoj 88. sjednici od 4. siječnja 2018. donosi

RJEŠENJE

OBUSTAVLJA SE od izvršenja Odluka o cijeni vodnih usluga isporučitelja vodnih usluga Komunalno d.o.o. Vrgorac, Težačka 8, Vrgorac od 31. prosinca 2016.

Obrazloženje

Isporučitelj vodnih usluga Komunalno d.o.o. Vrgorac donio je Odluku o cijeni vodnih usluga 31. prosinca 2016. uz akt pod nazivom prethodna suglasnost gradonačelnika Grada Vrgorca od 29. prosinca 2016., KLASA: 363-01/16-02/07, URBROJ: 2195/01-08/12-16-2 (dalje u tekstu: Odluka). Odluka je stupila na snagu 1. siječnja 2017. Vodne usluge se prema ovoj Odluci pružaju na području Grada Vrgorca Općine Pojezerje te dijelovima Grada Ploča, Općine Podgora i Općine Zagvozd.

Protiv Odluke Grad Ploče je podnio 23.02.2017. zahtjev za obustavom od izvršenja Odluke, datiran 21.02.2017. putem punomoćnika Gorana Radonića, odvjetnika iz Ploča, iz sljedećih razloga: da isporučitelj nije zatražio suglasnost gradonačelnika Grada Ploča što je protivno čl. 207.st.1. i 2. Zakona o vodama; da je isporučitelj tražio i ishodio „prethodnu suglasnost“ gradonačelnika Vrgorca a ne „suglasnost“ kako je propisano člankom 207. stavak 1. Zakona o vodama; da Odluka sadržava diskriminacijske odredbe po teritorijalnom principu tj. da je cijena vodnih usluga (podjelom na zone A, B, C i D) određena u visini nižoj za korisnike s područja grada Vrgorca u odnosu na korisnike s područja drugih jedinice lokalne samouprave izvan sjedišta isporučitelja; da cijena vodnih usluga za korisnike u poslovnim prostorima nije podijeljena na zone A, B, C i D te da je time niža u odnosu na cijenu koja se naplaćuje korisnicima u stambenim prostorima u određenim zonama; da isporučitelj nije poštivao obvezu dostavljanja Odluke u roku od 5 dana po ishođenju suglasnosti gradonačelnika i načelnika jedinica lokalne samouprave s područja pružanja usluge isporučitelja iz članka 207. stavak 5. Zakona o vodama.

Vijeće je dopisom od 16.03.2017. zatražilo dopunu dokumentacije od isporučitelja, uključujući i dostavu suglasnosti gradonačelnika odnosno načelnika općina s područja pružanja vodnih usluga.

Vijeće je dopisom od 04.07.2017. zatražilo od isporučitelja da dostavi zahtjeve za suglasnost od gradonačelnika odnosno načelnika općina s područja pružanja vodnih usluga.

Isporučitelj je dopisom Vijeću od 29.08.2017. dostavio skenirane zahtjeve za suglasnost Gradu Ploče, Općini Podgora, Općini Pojezerje i Općini Zagvozd, kao i kopiju poštanske knjige s upisanim 28.08.2017. kao datumom otpreme tih zahtjeva.

Vijeće je dopisom od 12.10.2017., u bitnom, obavijestilo isporučitelja da je zahtjeve gradonačelniku Ploča, odnosno načelnicima općina Podgora, Pojezerje i Zagvozd uputio protupravno tj. više od osam (8) mjeseci nakon donošenja Odluke te ga pozvalo na obrazloženje različitog određivanja cijene vodnih usluga po zonama određenim u Odluci.

Isporučitelj je dopisom od 30.10. 2017. obavijestio Vijeće da ostale jedinice lokalne samouprave na vodoopskrbnom području (osim Grada Vrgorca) nemaju udjela u „vlasništvu“ isporučitelja i samim time ne mogu utjecati na Odluku o cijeni vodne te da je zakonska obveza iz članka 207. stavak 2. Zakona o vodama uočena naknadno te su naknadno (u kolovozu 2017.) zatražene i njihove suglasnosti na odluku. Isporučitelj se također očitovao da je kao kriterij za različito određivanje cijena vodnih usluga uvjetovan povećanim troškovima s osnova različite udaljenosti tzv. perifernih dijelova vodoopskrbnog sustava u odnosu na izvore.

Vijeće je u provedenom postupku utvrdilo sljedeće činjenično stanje i dalo pravnu ocjenu:

Isporučitelj nije pri donošenju Odluke poštivao zakonske obveze iz članka 206. stavak 1. i članka 207. stavak 1. i 2. Zakona o vodama („Narodne novine“ br. 153/09,63/11, 130/11, 56/13 i 14/14; skraćeno: ZoV) koje glase:

„Visinu cijene vodnih usluga odlukom određuje isporučitelj vodne usluge, uz suglasnost jedinice lokalne samouprave.“ (čl. 206.st.1. ZoV-a)

„Suglasnost na odluku o cijeni vodnih usluga daju gradonačelnici, odnosno općinski načelnici iz jedinica lokalne samouprave na vodoopskrbnom području, odnosno području aglomeracije. Suglasnost ne smije biti uvjetovana.“ (čl. 207.st.1. ZoV-a)

„Isporučitelj vodne usluge je u obvezi zatražiti suglasnost od svih jedinica lokalne samouprave iz stavka 1. ovoga članka.“ (čl. 207.st.2. ZoV-a)

Isporučitelj nije prije donošenja predmetne Odluke zatražio suglasnosti od svih gradonačelnika odnosno načelnika svih jedinica lokalne samouprave na vodoopskrbnom području, odnosno području aglomeracije. Traženje suglasnosti gradonačelnika i općinskih načelnika nakon donošenja odluke o cijeni vodnih usluga ne može konvalidirati ovaj nedostatak, jer se suglasnosti moraju ishoditi odnosno zatražiti prije donošenja odluke o cijeni vodnih usluga.

Isporučitelj nije pri donošenju Odluke poštivao zakonske obveze iz članka 197. stavak 1. i članka 198. stavak 1. Zakona o vodama („Narodne novine“ br. br. 153/09,63/11, 130/11,

56/13 i 14/14) i članka 3. točka 4. Zakona o financiranju vodnoga gospodarstva („Narodne novine“ br. 153/09, 90/11, 56/13, 154/14, 119/15, 120/16; skraćeno: ZFVG) koje glase:

„Vodne usluge se pružaju pod nediskriminacijskim uvjetima (...).“ (čl. 197.st.1. ZoV-a)

„Cijene vodnih usluga određuju se prema načelima punoga povrata troškova kako je utvrđeno zakonom kojim se uređuje financiranje vodnog gospodarstva, (...).“ (čl. 197.st.5. ZoV-a)

„Voda ima svoju ekonomsku vrijednost koju čine izdaci potrebni radi osiguranja njezine dostupnosti i zaštite te radi izgradnje, upravljanja i održavanja vodnih sustava, i tu vrijednost cijena vode mora izraziti. Povrat tih izdataka osigurava se jednim dijelom plaćanjem cijena vodnih usluga na vodoopskrbnom području, aglomeraciji ili uslužnom području sukladno Zakonu o vodama te (...) (načelo punoga povrata troškova)“ (čl. 3. toč.4. ZFVG-a)

„Osnovna jedinica za obavljanje djelatnosti javne vodoopskrbe je vodoopskrbno područje, a za obavljanje djelatnosti javne odvodnje je aglomeracija.“ (čl. 198.st.1.ZoV-a)

Isporučitelj je odredio različite cijene vodnih usluga za korisnike u stambenim prostorima s područja različitih jedinica lokalne samouprave, tako što ih je podijelio na jedinice koje zakonom niti provedbenim propisima nisu propisane (zone) i to zone A, B, C i D i odredio niže cijene na području Grada Vrgorca (zona A) a više cijene prema korisnicima s područja drugih jedinica lokalne samouprave (zone B, C i D). U odnosu na korisnike u poslovnim prostorima isporučitelj nije određivao cijene vodnih usluga po zonama. Isporučitelj se očitovao da mu je kriterij za različito određivanje cijena vodnih usluga prema korisnicima s područja različitih jedinica lokalne samouprave uvjetovan povećanim troškovima s osnova različite udaljenosti tzv. perifernih dijelova vodoopskrbnog sustava u odnosu na izvorište Ovo pravno stajalište isporučitelja nije dosljedno niti je pravno prihvatljivo.

Naime, da je isporučitelj dosljedno primijenio kriterij udaljenosti korisnika od izvorišta isti se ne bi primjenjivao tek iza granice jedinice lokalne samouprave koja je jedini osnivač isporučitelja (Grad Vrgorac) nego bi se primjenjivao i unutar granica Grada Vrgorca tj. korisnici s područja Grada Vrgorca udaljeniji od izvorišta bi plaćali povećanu tarifu (npr. na svaki kilometar mreže udaljen od izvorišta tarifa bi se uvećavala za određeni iznos). Iz tog razloga ovo Vijeće smatra da je isporučitelj nedosljednom primjenom kriterija udaljenosti korisnika od izvorišta postupao diskriminatorno u odnosu na korisnike izvan područja Grada Vrgorca.

Međutim, isto tako Vijeće smatra da kriterij udaljenosti korisnika od izvorišta ne može uopće biti kriterij za određivanje cijene vodne usluge, osim kada je riječ o cijeni isporuke vode iz članka 208. stavak 1. Zakona o vodama. Naime, prema članku 198. stavak 1. Zakona o vodama „Osnovna jedinica za obavljanje djelatnosti javne vodoopskrbe je vodoopskrbno područje, a za obavljanje djelatnosti javne odvodnje je aglomeracija.“ Isto tako povrat troškova od vodnih usluga se osigurava „(...) jednim dijelom plaćanjem cijena vodnih usluga na vodoopskrbnom području, aglomeraciji ili uslužnom području sukladno Zakonu o vodama (...)“ (čl. 3. toč. 4. Zakona o financiranju vodnoga gospodarstva). Dakle vodoopskrbno područje (područje od izvorišta vode do korisnika) je, u predmetnom slučaju, teritorijalna jedinica za koju se po zakonu izračunavaju troškovi povrata i ujednačava cijena vodnih usluga, a ne zona kako je je Odlukom definirana. Uvođenjem kriterija udaljenosti korisnika od izvorišta unutar vodoopskrbnog područja otvorila bi se mogućnost neograničene

individualizacije cijena vodnih usluga prema korisnicima, a smisao načela povrata troškova vodnih usluga bi se u osnovi poništio.

Stoga je odlučeno kao u izreci.

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ovog rješenja nije dopušteno izjaviti žalbu, ali je dopušteno u roku do 30 dana po primitku ovoga rješenja pokrenuti upravni spor pred nadležnim upravnim sudom.

Dostaviti:

1. Komunalno d.o.o. Vrgorac, Težačka 8, 21276 Vrgorac; AR; objaviti na mrežnoj stranici
2. Grad Ploče, putem Gorana Radonića, odvjetnika, Trg Kralja Tomislava 22, 20340 Ploče; AR
3. Grad Vrgorac, Ulica Tina Ujevića 8, 21276 Vrgorac
4. Općina Podgora, A.K.Miošića 2, 21327 Podgora
5. Općina Pojezerje, Otrić-Seoci 154/2, 20342 Otrić-Seoci i
6. Općina Zagvozd, Franje Tuđmana 65, 21270 Zagvozd
7. Pismohrana
8. Referada
9. Na mrežnu stranicu Vijeća za vodne usluge

Na znanje:

1. Ministarstvo zaštite okoliša i energetike, Uprava vodnoga gospodarstva